

ПРИБАВКА.

Възпомянание старобългарско на развалины тъ старославнаго града Чървеновода близъ Рухчука.

Давно засѣджало свободы свѣтло сльнце,
Силна Държіава ахъ изчезла!
Робство манило веселое земы лице
Турска ржка все поразила!

Тишина мъртва обладала днѣсь владѣе
В' красныя той-зи прѣдѣль,
Весель любезенъ гласъ ся вѣкы не пѣе,
Турчинъ ужасень страхъ задалъ!

* * *

Славенъ недавно тук' е бѣлгарски градъ быль,
Святи великолѣпни храми,
Бѣлгаринъ дѣ Всесилнаго славословиль,
Тайно днѣсь то мѣсто нами!

Разсыпи тажно сочѣть старж нашж славж,
Горки остатки разрушени!
Веселовидна гжста кычаста дѣбрава,
Гробы покрыва потрущены!

* * *

Жилиште мъртвихъ спокойно, вѣченъ сънь
Спомянъ прешествия ни дава!
Бѣлгарину показва минжлаиж сънь,
Мыслы за бѣдность му внушава!

Непостоѧное теченье свѣтовно,
Чѣрные сѫдины ударъ

Вижда ся тукъ всезлобнаго врага ужасно
Упостошенье кто задалъ!

* * *

Тука Карапове потомци, храбри силни,
Свободенъ сж животъ живѣли,
Мѣсто прѣкрасно мажскы браили славни
Миръ прѣстрашни тѣ сж были!

Свобода имъ прѣсладка скжна была рѣчь,
Мило отъчество родинж
С' пламенъ и острыя браили сж тѣ мечъ!
Ахъ! Слава наша какъ погина!

* * *

Чѣрному Богу мажество отидѣ жъртва,
Силни юнаци изгубихж,
Млогогодишнаиж кръволитнаиж битвж!
Звѣри поганци обладахж

Веселы цвѣтны прѣдѣлы, могилы красны
Мрачно гы засѣни затменье!

Свѣтлаго льва турски знакъ го затьми,
Полмѣсецъ нанеси угніатене!

* * *

Зборишта, тѣржства сж тукъ ставали свѣти
По цвѣтоносны полѣнки!
Храбри юнаци бѣрзы сж кони Ѵздили,
Млади играли сж дѣвойки!

Сладки народны пѣсны люди сж тукъ пѣли
Празницы наши дѣ народны,
Сяйно сж прадѣди наши празновали,
Сички сж были благородни!